

Бир ҳадис учун бир йил

14:00 / 27.04.2023 2075

Аллома Ибн Абдулбарр ўз санади билан Ғолиби Қаттон роҳматуллоҳи алайҳнинг бир воқеасини ҳикоя қилиб беради. Бундан уларнинг қанчалик илмга муҳаббатли ва илм талабида кўплаб машаққат чеккани, сабр қилганини, қолаверса, ҳар бир ҳадис ва масала нақадар қийинчилик билан бизгача етиб келганини билсак бўлади.

Ғолиби Қаттон роҳматуллоҳи алайҳ пахта савдоси билан шуғулланар эди. Бир бор тижорат юзасидан Кўфага сафар қилди. Бу сафардан мақсад фақатгина тижорат эди. Лекин Кўфага етиб келганида у ердаги ҳадис уламоларини кўриб, хазина топгандек хурсанд бўлиб кетди ва дарҳол улардан ҳадис эшитиб, илм олишга киришди. Ўша пайтларда машҳур муҳаддис Сулаймон Аъмаш роҳматуллоҳи алайҳ ҳадисдан дарс айтар эди. Ғолиби Қаттон унинг дарсларига қатнай бошлади ва тез орада кўплаб ҳадисларни ёдлаб олди.

Тижорат ишлари ниҳоясига етгач, ўз юрти Басрага қайтиш олдидан устози Аъмаш роҳматуллоҳи алайҳ ҳузурига келди ва шу кеча устозникида қолиб, унинг тунги ибодатларини гувоҳи бўлмоқчи бўлди. Тун охирлаб қолганида Аъмаш роҳматуллоҳи алайҳ таҳажжудга турди. Намозида

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «الْعِلْمُ نَهْلٌ وَالْعَمَلُ شَرَبٌ»

«Абу Воил менга Абдуллоҳдан ҳадис сўзлади: Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қиёмат куни бўлганда

الطَّيِّبَاتُ يَمْسُكُنَّ الْأَيْدِيَ الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ يَمْسُكُنَّ الْأَيْدِيَ الطَّيِّبَاتِ وَالْمُتَّقِينَ يَمْسُكُنَّ الْأَيْدِيَ الطَّيِّبَاتِ وَالْمُتَّقِينَ يَمْسُكُنَّ الْأَيْدِيَ الطَّيِّبَاتِ»

оятини ўқиб юрвчи кишини келтирилади. Шунда Аллоҳ таоло: «Бандам Мен билан аҳдлашди ва Мен аҳдга вафо қилишга энг ҳақли Зотман. Бандамни жаннатга киргизинглар», дейди» дедилар».

(Ибн Абдулбарр «Жамиъу баянил-илми ва фазлиҳи» китобидан)

Аллоҳ таолодан барчамизга ўз ҳузуридан комил илм ва ўрганганимизга амал қилишни, илм ва илм аҳлига муҳаббатли бўлишни сўраймиз.

Жалолиддин домла Ҳамроқулов